

Ministerstvo životního prostředí

Olomouc dne 31. května 2023

Č. j.: MZP/2023/570/130

Sp. zn.: ZN/MZP/2023/570/34

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „odvolací orgán“) v rámci své působnosti vymezené ustanovením § 19 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovením § 27 odst. 4 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), příslušné podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **rozhodlo** ve věci odvolání **Obce Suchonice**, IČO 44936362, 783 57 Suchonice 29, kterou na základě plné moci zastupuje [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jen „odvolatel“), ze dne 6. 1. 2023, proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „orgán prvního stupně“) vydanému dne 22. 12. 2022 pod č. j.: KUOK 126036/2022, spis. zn.: KÚOK/102014/2022/OŽPZ/7183 (dále též „napadené rozhodnutí“),

t a k t o:

1.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodnutí orgánu prvního stupně č. j.: KUOK 126036/2022 ze dne 22. 12. 2022 **se podmínka č. 1. v textu:**

„Předmětný drtič bude provozován jako mobilní přemístitelné zařízení na různých lokalitách Olomouckého kraje – max. denní kapacita při plném využití 600 t, jakož i celková kapacita zpracovaného materiálu ve výši max. 50 000 m³/rok (z toho nekontaminované dřevní hmoty cca 25 000 m³/rok, kontaminované dřevní hmoty cca 20 000 m³/rok a ostatní drcený materiál 5 000 m³/rok) nesmí být překročena.“

mění takto:

„Předmětný drtič bude provozován jako mobilní přemístitelné zařízení na různých lokalitách Olomouckého kraje (vyjma lokalit soustavy Natura 2000, resp. lokalit, ve kterých by zařízení podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

/dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“/ mohlo samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti) – max. denní kapacita při plném využití 600 t, jakož i celková kapacita zpracovaného materiálu ve výši max. 50 000 m³/rok (z toho nekontaminované dřevní hmoty cca 25 000 m³/rok, kontaminované dřevní hmoty cca 20 000 m³/rok a ostatní drcený materiál 5 000 m³/rok) nesmí být překročena. A zároveň pro každou jednotlivou lokalitu v územní působnosti Olomouckého kraje nebude dosažen nebo překročen limit 250 t/rok pro materiál klasifikovaný jako odpad nebezpečný či 2 500 t/rok pro materiál klasifikovaný jako odpad ostatní, respektive v případě umístění záměru ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona č. 114/1992 Sb. nebude dosažen nebo překročen limit 62,5 t/rok pro materiál klasifikovaný jako odpad nebezpečný či 625 t/rok pro materiál klasifikovaný jako odpad ostatní.“.

2.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodnutí orgánu prvního stupně č. j.: KUOK 126036/2022 ze dne 22. 12. 2022 **se podmínka č. 2. v textu:**

„Součástí provozní evidence budou záznamy: o prováděných kontrolách a údržbě drtiče, o provedených opatřeních ke zmírnění úletu TZL, o využití technologie neutralizace pachů při drcení kontaminované dřevní hmoty, o poruchách a haváriích, o přístavení technologie a o ukončení prací, včetně provedení úklidu po ukončení prací, o denním množství zpracovaného materiálu a o rychlosti a směru proudění větru v lokalitě umístění.“

mění takto:

„Součástí provozní evidence budou záznamy: o prováděných kontrolách a údržbě drtiče, o provedených opatřeních ke zmírnění úletu TZL, o využití technologie neutralizace pachů při drcení kontaminované dřevní hmoty, o poruchách a haváriích, o přístavení technologie a o ukončení prací, včetně provedení úklidu po ukončení prací, o denním množství zpracovaného materiálu a o rychlosti a směru proudění větru v lokalitě umístění. V případě, kdy zpracovávaným materiálem bude odpad, bude tento v provozní evidenci klasifikován v souladu s legislativou zabývající se nakládáním s odpady. V případě dřeva bude množství uváděno v tunách (t) s uvedením hustoty dřeva pro následný přepočet na metry kubické (m³).“.

3.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodnutí orgánu prvního stupně č. j.: KUOK 126036/2022 ze dne 22. 12. 2022 **se podmínka č. 9. v textu:**

„Umístění drtiče bude prokazatelně oznámeno místně příslušnému obecnímu úřadu, na jehož katastrálním území bude drcení prováděno a také České inspekci životního prostředí – Oblastnímu inspektorátu Olomouc (dále jen „ČIŽP“), a to v termínu min. pracovní 3 dny před umístěním zařízení v dané lokalitě. V oznámení bude uvedeno místo a předpokládaná doba umístění zdroje, množství zpracovávaného materiálu a časový rozsah prací.“

mění takto:

„Umístění drtiče bude prokazatelně oznámeno místně příslušnému obecnímu úřadu, na jehož katastrálním území bude drcení prováděno a také České inspekci životního

prostředí – Oblastnímu inspektorátu Olomouc (dále jen „ČIŽP“), a to v termínu min. pracovní 3 dny před umístěním zařízení v dané lokalitě. V oznámení bude uvedeno místo a předpokládaná doba umístění zdroje, množství zpracovávaného materiálu a časový rozsah prací. V případě, kdy zpracovávaným materiálem bude odpad, bude tento v oznámení klasifikován v souladu s legislativou zabývající se nakládáním s odpady. V případě dřeva bude množství uváděno v tunách (t) s uvedením hustoty dřeva pro následný přepočet na metry kubické (m³).“.

V ostatním zůstává výrok shora citovaného odvoláním napadeného rozhodnutí beze změn a podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným rozhodnutím orgánu prvního stupně byl společnosti Bergasto a.s., IČO 28340957, Ztracená 254/6, 779 00 Olomouc, v odvolacím řízení zastoupené na základě plné moci

[redacted], vykonávajícím advokacii jako jednatel ve společnosti ARROWS advokátní kancelář, s.r.o., IČO 06717586, Plzeňská 3350/18, Smíchov, 150 00 Praha 5 (dále jen „provozovatel“), podle § 11 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší povolen provoz **stacionárního zdroje znečišťování ovzduší** vyjmenovaného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší pod kódem 5.11. – *Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m³ za den, případně podle druhu zpracovávaného materiálu pod kódem 7.7. - Zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené v bodu 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m³ nebo větší za rok (dále jen „drtič“), coby přemístitelného (mobilního) zařízení.*

Dne 6. 1. 2023 bylo orgánu prvního stupně datovou schránkou doručeno „Odvolání obce Suchonice proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství ze dne 22. 12. 2022, č. j. KÚOK/102014/2022/OŽPZ/7183“, ve kterém odvolatel uvádí, cit.: „Obec Suchonice považuje napadené rozhodnutí za věcně nesprávně a podává proto v zákonné lhůtě to **odvolání**, které odůvodňuje následovně.“.

Odvolání v celém obsahu je tvořeno titulkovou obálkou (úvodní stránkou) a dále je pak rozděleno do tří samostatných částí označených I., II. a IV.

Část I. je rozdělena do dvou dílčích bodů označených číslem 1. a 2. Bod 1. specifikuje napadené rozhodnutí a legislativní rámec, podle kterého bylo vlastní správní řízení vedeno. Bod 2. je pak vlastním obecným odvoláním. Z důvodu obecných formulací se touto částí odvolací orgán nebude dále zabývat.

Část II. je rozdělena do čtrnácti bodů (vlastních námitek) označených číslem 1. – 14.

Část IV. je rozdělena do dvou bodů označených číslem 1. a 2. Bod 1. obecně shrnuje námítky uvedené v části II. Bod 2. obsahuje návrh odvolatele pro vypořádání jeho námitek.

Námítky odvolání a jejich vypořádání

S ohledem na rozsah odvolání se odvolací orgán zabýval jednotlivými částmi odvolání podle jejich charakteru a takto se k nim bude vyjadřovat:

V části II. odvolatel uvádí, cit.:

„1. Jak je uvedeno shora správní orgán napadeným rozhodnutím povolil provoz mobilního drtiče Doppstadt DW-3060 (dále jen „zařízení“) a to dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), přitom správní orgán určil celkem 16 podmínek, které musí provozovatel při provozu zařízení dodržovat.

2. První podmínka určuje kapacitní limit pro zařízení, podstatné je však to, že sám správní orgán již ve výrokové části rozhodnutí konstatuje, že **předmětný drtič bude provozován jako mobilní přemístitelné zařízení**. Správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí z této premisy v mnohém vychází, avšak na mnoha místech v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí opakuje, že předmětem řízení není umístění zařízení v konkrétní lokalitě, nýbrž „pouze“ stanovení podmínek, které musí provozovatel dodržovat při provozu zařízení z hlediska ochrany ovzduší.

3. Předně je nutno uvést, že v případě provozovatele je na místě se zabývat faktickým umístěním zařízení a jeho deklarovanou mobilitou. Provozovatel v provozním řádu na straně 5 sice uvádí, že předmětný drtič je mobilním zařízením a jeho umístění se bude odvíjet od aktuálních objednávek prací po Olomouckém kraji, resp. České republice, avšak dle zkušeností obce Suchonice je možné říci, že zařízení bude umístěné trvale v areálu provozovatele a drcení odpadu tak bude probíhat výhradně v obci Suchonice. Za této situace **není proto fakticky možné odhlížet od lokality umístění drtiče bez dalšího** a správní orgán tak postupoval nesprávně pokud povolil provoz zařízení bez uvážení na jeho faktické konkrétní umístění.

4. Jak je totiž rozvedeno i v odůvodnění napadeného usnesení, původní žádost provozovatele o povolení provozu zařízení (sp. zn. KUOK/39788/2022/OŽPZ8173) byla svázaná s konkrétním místem, na kterém dle podané žádosti měla činnost zařízení probíhat, a to v areálu Suchonice č. p. 25. Avšak s ohledem na to, že v současné době zároveň probíhá řízení o hodnocení vlivů záměru „Logistické odpadové centrum Bergsto Suchonice“ na životní prostředí podle § 8 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon EIA“), vzal provozovatel svou původní žádost zpět, neboť povolení provozu zařízení s konkrétním umístěním v obci Suchonice nelze v současné době vydat a to až do doby než bude tzv. řízení EIA pravomocně ukončeno. S ohledem na to, že řízení EIA je časově náročné (v současné době již byla provozovateli dvakrát vrácena dokumentace k přepracování a doplnění), vzal provozovatel svou žádost zpět, aby **vzápětí podal novou žádost o povolení provozu zařízení tentokrát však bez uvedení lokace jeho provozu, čímž není provozovatel limitován koncem řízení EIA**, a navíc vázán dalšími podmínkami týkající se umístění zařízení v konkrétní lokaci. Z toho je patrné, že postup žadatele je ryze účelový, na základě, které dochází k obcházení zákona. Byť provozovatel má právo disponovat s podáním na zahájení řízení dle vlastního uvážení (např. jej vzít zpět), měl by to být právě správní orgán, který v rámci nově zahájeného řízení bude přezkoumávat i to, zda provozovatel svým postupem neobchází účelově zákon.

5. Obec Suchonice má proto za to, že **správní orgán se nedostatečně zabýval faktickým umístěním zařízení, když z postupu provozovatele je naprosto zřejmé, že zařízení se bude trvale nacházet v obci Suchonice**. Tvzení provozovatele, že drtič je zařízením mobilním a bude se pohybovat dle poptávky po celé České republice, je liché a smyšlené pouze pro účely tohoto řízení. Obec Suchonice v této souvislosti odkazuje i na předloženou dokumentaci ze strany provozovatele v rámci řízení EIA, které je vedené

pod sp. zn. KÚOK/50197/2021/OŽPZ/7119 dále jen „příložená dokumentace“). Zařízení, které je předmětem i tohoto řízení, tj. drtič Doppstadt 3060, je v přepracované dokumentaci provozovatele ze září 2022 (zpracovaný [REDAKCE]) explicitně zmíněno celkem 22x. Z dokumentace jednoznačně vyplývá, že provozovatel počítá s tím, že předmětné zařízení bude používáno výlučně v jeho areálu žadatele (konkrétně v silážním žlabu), tj. bude užíváno jako zařízení výlučně stacionární (srov. strana 44 citované dokumentace). Provozovatel se v kontextu zařízení drtiče Doppstadt 3060 na žádném místě citované dokumentace nezmiňuje ničeho o mobilním charakteru zařízení a že by bylo v plánu zařízení Doppstadt 3060 jakkoliv dopravovat mimo areál provozovatele. Naopak provozovatel v citované dokumentaci nepokrytě uvádí i přesné umístění zařízení, a to v silážním žlabu (srov. strana 152 citované dokumentace).

6. Za této situace měl dle obce Suchonice správní orgán řízení buď přerušit do doby pravomocného ukončení řízení EIA (které se snaží touto novou žádostí provozovatel obejít, aby mohl provozovat zařízení již nyní), případně se měl správní orgán zabývat otázkou, zda vůbec je možné v obci Suchonice provoz takového zařízení z hlediska ochrany ovzduší povolit. Pokud by snad správní orgán dospěl ke kladnému závěru, pak bylo na místě určit podmínky provozu pro konkrétní lokaci – obec Suchonice. **Správní orgán se však faktickým umístěním zařízení vůbec nezabýval**, k námitkám obce Suchonice vždy jen uvedl, že předmětem řízení není umístění drtiče v konkrétní lokalitě. **Za této situace považuje obec Suchonice napadené rozhodnutí za nesprávné a vadné.**

7. V napadeném rozhodnutí správní orgán také opakovaně uvádí, že v rámci vedeného řízení není primárně řešena lokalita umístění drtiče, že se toliko „pouze“ stanoví podmínky povolení provozu zařízení s ohledem na eliminaci znečištění ovzduší. Přitom podmínka č. 13 uvedená ve výrokové části napadeného rozhodnutí se dotýká právě lokality umístění drtiče (terén, zástavba, hydrometeorologické podmínky apod.). Ačkoliv provozovatel výslovně ve své žádosti neuvedl, že zařízení bude provozovat ve svém areálu v Suchonicích, s ohledem na shora uvedené je třeba poměřovat splnění stanovených podmínek správním orgánem takovou optikou, že zařízení bude fakticky v provozu pouze v Suchonicích. V rámci katastrálního území obce Suchonice je pak zařízení možné umístit pouze v rámci areálu, který vlastní provozovatel. Jak již obec Suchonice uvedla ve svém vyjádření ze dne 21. 10. 2022, areál se nachází na **pozemcích, na kterých dle platného územního plánu vážně regulativ, že v jejich místě je možné provozovat podnikatelské aktivity, které nebudou mít negativní vliv na životní prostředí.** Za situace, kdy zařízení může mimo jiné sloužit k drcení kontaminované dřevní hmoty – pražců (20.000 m³/rok), lze jednoznačně uvést, že **provoz takového zařízení by měl bezpochyby negativní vliv na životní prostředí** (jak na složku půdní, vodní tak bez pochyby i na ovzduší). Koneckonců to sám připouští i provozovatel v příložené dokumentaci EIA sp. zn. KÚOK/50197/2021/OŽPZ/7119, ve které se uvádí, že záměr má mírný negativní vliv na životní prostředí, neboť dochází k překračování imisních limitů koncentrací benzo(a)pyrenu v ovzduší. V nejbližších obydlených oblastech je tento imisní limit překračován o cca 10 %³. V širším okolí zájmového území jsou imisní koncentrace benzo(a)pyrenu a benzenu stejné nebo vyšší. **Na základě této skutečnosti pak správní orgán rozhodl nesprávně, pokud za shora uvedené podmínky stanovené územním plánem, povolil provoz předmětného zařízení.**

8. Z napadeného rozhodnutí se rovněž podává (str. 8), že umístění drtiče má rovněž vliv na produkci tuhých znečišťujících látek (TZL) do okolí. Z toho důvodu správní orgán v rámci podmínky č. 13 více specifikoval provozní podmínky okolo bytové zástavby, uvádí rovněž, že při šíření emisí může mít vliv konfigurace terénu. K tomu obec Suchonice uvádí, že areál, ve kterém má být fakticky celoročně provozováno zařízení, se nachází na kopci, přičemž obec Suchonice se nachází pod tímto kopcem ve vzdálenost cca 150 m. Reliéf terénu tak jen šíření

emisí TZL na území obce Suchonice a obytné zástavby jen umocní. Toto správní orgán při svém rozhodování zcela pominul. Obec Suchonice rovněž správnímu orgánu předestírá, že obytná zástavba se nachází přímo v areálu v budově [REDAKCE] ve které má nahlášeno trvalé bydliště několik osob a i v této budově fakticky bydlí.

9. Správní orgán paradoxně i odkazuje na koncepční dokument „Program zlepšování kvality ovzduší – zóna Střední Morava CZO7 a jeho aktualizaci pro období 2020“. Z něho vyplývá, že imisní limity znečišťujících látek jsou ve Střední Moravě překročeny. Naproti tomu však správní orgán, jehož náplň činnosti je chránit životní prostředí, povolí provoz trvale umístěného zařízení na území obce Suchonice (Středí Morava), jehož úkolem je mimo jiné drcení pražců. Přitom při drcení dřevěných pražců se uvolňují karcinogenní látky do ovzduší.

10. Správní orgán pak pro eliminaci prašnosti, emisí tuhých znečišťujících látek a pachových látek stanovil podmínku využívání skrápění zařízení i jeho okolí chemickým přípravkem Sol'Air (ten je přidáván do vody). Toto odůvodnil tím, že na stránkách výrobce je přípravek deklarován jako šetrný k životnímu prostředí. Přitom v okolí se nachází zemědělská krajina a 400 metrů severozápadně od myšleného záměru se nachází významný krajinný prvek recipient Loučka. Tento chemický přípravek přitom může mít neblahý vliv na okolní přírodu a krajinu a nelze ani opomenout, že koncentrát může prosáknout skrze jímku do podzemních vod, čímž může dojít k její kontaminaci. Obec Suchonice bere na vědomí, že správní orgán rozhodoval v souladu „pouze“ se zákonem o ochraně ovzduší, nicméně nemůže zcela rezignovat na svou základní úlohu chránit životní prostředí.

11. Obec Suchonice má rovněž ta to, že správní orgán se zcela nedostatečně vypořádal s její námitkou uvedenou pod bodem č. 13 podání ze dne 21. 10. 2023. Obec Suchonice namítla, že v provozním řádu zařízení, který provozovatel předložil, jsou sice uvedeny hodnoty rychlosti proudění vzduchu, při kterých bude činnost drtiče omezena, avšak **provozním řádu však zcela absentuje popis, jakými způsoby bude samotná rychlost větru a jeho směr měřeny a zaznamenávány.** Provozní řád v této souvislosti ani neuvádí konkrétní doplňková opatření, které je podle žadatele zapotřebí realizovat. Správní orgán v napadeném rozhodnutí však zcela vágně uvedl, že způsob zjišťování rychlosti a směru větru záleží na provozovateli, s čímž obec Suchonice nesouhlasí a požaduje, aby byl v tomto směru provozní řád konkrétně doplněn, popř. aby správní orgán toto autoritativně určil v rámci stanovené podmínky 13. 3. způsob měření rychlosti a směru větru a jeho evidenci. Obec Suchonice rovněž požaduje, aby byla ve výrokové části napadeného rozhodnutí v rámci stanovené podmínky č. 13. 3. byla konkrétně určena doplňková opatření pro případ, že rychlost větru bude do 7,9 m/s ve směru na obytnou zástavbu a současně nebude docházet k dešťovým nebo sněhovým srážkám. Tak jak správní orgán formuloval podmínku č. 13. 3 ve výrokové části napadeného rozhodnutí, považuje obec Suchonice za nedostatečné.

12. . Obec Suchonice rovněž uvádí, že v žádné předložené dokumentaci ze strany provozovatele není uvedeno, jakým způsobem se budou zjišťovat a ověřovat klimatické podmínky, které jsou popsány v provozním řádu drtiče Doppstadt 3060. Obec Suchonice se na podkladě svých zkušeností totiž domnívá, že provoz zařízení nebude přerušen ani za nepříznivých klimatických podmínek (rychlost větru, nízké teploty).

13. V předložené dokumentaci také zcela absentují údaje o spotřebě vody jak pro skrápění, tak pro prolévání strojů a vlhčení materiálu. Obec Suchonice proto požaduje doplnění bilance spotřeby vody, která bude sloužit k provozu zařízení.

14. V provozním řádu je dále uvedena pracovní doba a to od 6. hod. do 18.00 hod v pracovní dny, o víkendu a svátcích je pracovní doba zkrácena do 16.30 hod. Pro obyvatele obce Suchonice je neúnosné, aby provoz zařízení probíhal až do večerních hodin nebo aby vůbec probíhal

o víkendu a státních svátcích. Nutno dodat, že s provozem zařízení je spojena i zvýšená doprava, která obyvatele Suchonice obtěžuje, a která má nepochybně vliv na ovzduší v obci a jejím okolí. Přitom k tomuto aspektu ochrany ovzduší se správní orgán vůbec nevyjadřuje a zcela jej pomíjí. Obec Suchonice požaduje ze strany správního orgánu nastavení regulativů ohledně provozu zařízení ve dny pracovního klidu (víkend a svátky) a dále omezení prodloužení pracovní doby až do 20. hodiny bez dalšího. V takovém případě by jinak provozovatel mohl každý den si pracovní dobu prodloužit o 2 hodiny, o víkendu a svátcích dokonce o 3,5 hodiny bez jakýkoliv omezení. Tento postup by provozovatel mohl praktikovat navíc po celý rok bez jakékoliv sankce.

Důkaz: Dokumentace záměru v rozsahu dle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí zpracovaná [REDAKCE] září 2022 ¹“.

Kde index ¹ značí, cit.: „Správní orgán má dokumentaci k dispozici coby příslušný správní úřad podle ustanovení § 22 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Aktualizovaná dokumentace je zveřejněna rovněž na internetu na adrese www.mzp.cz/eia, obec Suchonice na toto odkazuje.“.

Význam indexu ³ není v podaném odvolání vysvětlen.

Posouzení námitek uvedených v části II. odvolání odvolacím orgánem:

Ad 1.

V této části odvolatel specifikuje vlastní napadené rozhodnutí. Není zde uvedena žádná námitka proti napadenému rozhodnutí, a proto se touto částí dále odvolací orgán nezabýval.

Ad 2. – 7.

Tyto části dopadají do výrokové části tohoto rozhodnutí, a proto budou vypořádány níže, a to v části věnované odůvodnění výrokové části tohoto rozhodnutí.

Ad 8.

V této části odvolatel rozporuje podmínku vlivu konfigurace terénu, kdy uvádí, cit.: „K tomu obec Suchonice uvádí, že areál, ve kterém má být fakticky celoročně provozováno zařízení, se nachází na kopci, přičemž obec Suchonice se nachází pod tímto kopcem ve vzdálenost cca 150 m. Reliéf terénu tak jen šíření emisí TZL na území obce Suchonice a obytné zástavby jen umocní. Toto správní orgán při svém rozhodování zcela pomínul.“. K této argumentaci odvolací orgán uvádí, že napadené rozhodnutí je vydáno s krajskou působností, kdežto námitka předložená odvolatelem je konkretizována na jedno dané místo, kdy navíc odvolatel předjímá skutečnost „trvalého umístění a provozu“, kterou popisuje jako „fakticky celoroční provozování zařízení“. V této věci je tak nutno uvést, že povolení je vydáváno pro přemístitelný (mobilní) stacionární zdroj znečišťování ovzduší (drtič), kdy jeho umístění musí být předem oznámeno jak obci, na jejímž území má být předmětný drtič umístěn, tak i České inspekci životního prostředí, oblastnímu inspektorátu Olomouc (dále jen „kontrolní orgán“), coby příslušnému kontrolnímu orgánu, což je v souladu s § 12 odst. 4 písm. j) zákona o ochraně ovzduší. Reflektování konfigurace terénu a k němu přijatých opatření ze strany provozovatele drtiče je tak možno objektivně posoudit v rámci kontrolní činnosti ze strany kontrolního orgánu. Provádět specifikaci opatření v rámci reflektování konfigurace terénu je v rámci napadeného rozhodnutí s krajskou působností nerelevantní, a to právě k různorodosti krajského krajinného reliéfu. Tak, jak odvolatel sám ve svém odvolání uvádí v námitce uvedené v části II. bod 5, cit.: „Obec Suchonice v této souvislosti odkazuje i na předloženou dokumentaci ze strany provozovatele v rámci řízení EIA, které je vedené pod sp. zn. KÚOK/50197/2021/OŽPZ/7119 dále jen „přiložená

dokumentace)."; je pro lokalitu v jeho územní působnosti vedeno samostatné řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na ŽP“), kde by podmínky pro předmětnou provozovnu měly být stanoveny podle jejích specifik, tedy i podle reflektování konfigurace terénu. Je tak zřejmé, že orgán prvního stupně tuto podmínku stanovil v obecném pojetí, neboť konfigurace terénu v rozsahu krajské působnosti je natolik pestrá, že „obecné“ povolení provozu s krajskou působností nemůže pokrýt veškerá specifika konfigurace terénu tak, jak se v územní působnosti kraje nachází. Napadené rozhodnutí nespecifikuje konkrétní podmínky pro konkrétní provozovnu, ale pokrývá provoz drtiče v krajské působnosti, kdy akceptace reliéfu konfigurace terénu pro jednotlivá umístění v krajské působnost jsou na zodpovědnosti provozovatele. Plnění předmětné podmínky je poté v působnosti kontrolního orgánu, jenž může v případě pochybností o provozu drtiče jeho provoz zastavit či mu může stanovit nápravná opatření v souladu s § 22 zákona o ochraně ovzduší, kdy pro konkrétní umístění provozu drtiče stanoví další podmínky pro jeho další provoz.

Odvolatel dále v této námitce uvádí, cit.: *„Obec Suchonice rovněž správnímu orgánu předestírá, že obytná zástavba se nachází přímo v areálu v budově č. p. 72, ve které má nahlášeno trvalé bydliště několik osob a i v této budově fakticky bydlí.“* K této námitce odvolací orgán uvádí, že ve vztahu k této námitce je v napadeném rozhodnutí uvedena podmínka pod označením 13.1., cit.: *„... vzdálenost od obytné zástavby popř. jiného chráněného území: V případě, že bude vzdálenost od obytné zástavby < než 100 m, budou vyjma níže uvedených opatření, učiněna další opatření pro eliminaci prašnosti např. prostor drtící linky bude ve směru k obytné zástavbě odcloněn zástěnou z textilie, atd.), ...“*, která právě danou situaci zahrnuje. Tedy tuto část námitky považuje odvolací orgán za irelevantní.

Ad 9.

Odvolatel v této námitce uvádí, cit.: *„... povolí provoz trvale umístěného zařízení na území obce Suchonice ...“*. Tuto argumentaci je nutno považovat za nepodloženou, neboť jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, je umístění specifikováno ve výrokové části na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno umístění předmětného drtiče, cit.: *„... na různých lokalitách na území Olomouckého kraje.“* Napadené rozhodnutí tak nepovoluje umístění výhradně na území obce Suchonice, ale na různých lokalitách na území Olomouckého kraje. Jde tak o námitku, která není ze strany odvolatele nijak doložena. Pouhá domněnka odvolatele, postavená výhradně na dosavadní skutečnosti, nezakládá důvod k pochybnosti, a to zejména ve vztahu k výrokové části tohoto rozhodnutí.

Pokud odvolatel měl na mysli, že předmětný drtič bude na daném místě tzv. „parkován“, tedy bude na daném místě situován jako parkovaný, avšak neprovozovaný, drtič, je jeho námitka irelevantní. Pro aplikaci definice stacionárního zdroje § 2 písm. e) zákona o ochraně ovzduší není vůbec rozhodující, kde je přemístitelný stacionární zdroj „parkován“ a kde je přechodně provozován. Vždy se bude jednat o stacionární zdroj, jehož provoz bude vázán stanovenými podmínkami provozu v povolení provozu ve všech provozovaných lokalitách v územní působnosti vydaného rozhodnutí, tedy v územní působnosti krajského úřadu, který napadené rozhodnutí vydal.

Ve vztahu k námitce, cit.: *„Přitom při drcení dřevěných pražců se uvolňují karcinogenní látky do ovzduší.“*, odvolací orgán uvádí, že tuto svou argumentaci odvolatel nepodložil žádným relevantním důkazem. V tomto směru odkazuje odvolací orgán na judikát 5 As 64/2011 – 66, kde je uvedeno, cit.: *„S uvedeným souvisí také to, že i když je přestupkové řízení ovládáno*

mj. zásadou materiální pravdy a zásadou vyšetřovací, nezbavuje to, vzhledem k dikci § 52 správního řádu, účastníka řízení povinnosti označit důkazy na podporu svých tvrzení. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že povinnost vyplývající z § 52 správního řádu nelze vykládat v tom smyslu, že na účastníkovi řízení leží břemeno tvrzení a následně i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností; je však povinen prokázat, co sám tvrdí, pokud má správní orgán právě z jeho tvrzení vycházet. Žalobce v tomto směru sám neoznačil žádný relevantní důkaz, který by byl s to zpochybnit zjištěný skutkový stav." Dále je nutno připomenout, že i pro případ drcení výše uvedeného materiálu jsou v napadeném rozhodnutí stanoveny jasné podmínky pro provoz (např. skrápění či eliminace pachových látek), jak na tyto odvolatel v následující námitce poukazuje.

Ad 10.

Odvolatel k přípravku Sol' Air uvádí následující námitku, cit.: *„Tento chemický přípravek přitom může mít neblahý vliv na okolní přírodu a krajinu a nelze ani opomenout, že koncentrát může prosáknout skrze jímku do podzemních vod, čímž může dojít k její kontaminaci."* I ve vztahu k výše citovanému textu odkazuje odvolací orgán na judikát 5 As 64/2011 – 66 uvedený v předcházejícím bodu. Odvolatel uvádí své tvrzení, které nikterak nedokládá relevantním důkazem. Pokud tedy „může mít“ podle odvolatele předmětný přípravek takový vliv, kterým odvolatel oponuje, měl by toto své tvrzení postavit na zřejmých důkazech. V opačném případě tak nelze u daného přípravku předjímat jakoukoliv nebezpečnou vlastnost.

Jak je i odvolacímu orgánu známo, je přípravek Sol'Air kapalným produktem, speciálně vytvořeným k neutralizaci výrazných zdrojů zápachu, vzniklých zejména při rozkladu organického materiálu, který je určen pro cílenou neutralizaci, tzn. že se může aplikovat přímo na zdroj zápachu nebo okolo něj, a to rozprašováním ze zásobníku, kde se provádí ředění přípravku. Koncentrovaný přípravek je dodáván v uzavíratelných obalech, a tedy není ani důvod předjímat únik koncentrátu skrze jímku do podzemních vod, neboť nedochází ke skladování tohoto koncentrátu v žádné jímce tak, jak ve své námitce popisuje odvolatel. Současně nelze, i kdyby ke skladování koncentrátu v jímce docházelo, automaticky předpokládat závadnost koncentrátu a současně i porušování § 39 nebo jiných ustanovení zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Navíc, jak orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, jedná se o certifikovaný produkt podle ISO 9001 a ISO 14001. Je tak tedy zřejmé, že daný přípravek je posouzen z hlediska všech složek životního prostředí, a orgánům ochrany ovzduší nepřísluší tato posouzení rozporovat. Není tak pravdou, jak uvádí odvolatel, cit.: *„Obec Suchonice bere na vědomí, že správní orgán rozhodoval v souladu „pouze“ se zákonem o ochraně ovzduší, nicméně nemůže zcela rezignovat na svou základní úlohu chránit životní prostředí."*, že by orgán prvního stupně rezignoval na svou základní úlohu chránit životní prostředí.

Ad 11.

V této námitce kumuluje odvolatel dvě dílčí námitky.

První námitka se týká způsobu měření a zaznamenávání rychlosti větru a jeho směru. Zde odvolací orgán nespatriil ze strany orgánu prvního stupně žádné pochybení při stanovení dané povinnosti uvedené v podmínce č. 2. Jak z uvedené podmínky vyplývá, je provozovateli stanovena povinnost, aby součástí provozní evidence byly záznamy o rychlosti a směru proudění větru v lokalitě umístění. Pro předmětná měření je neoptimálnějším přístrojem anemometr, tedy přístroj pro měření rychlosti a směru proudění. Je tak zcela zřejmé, že je věcí provozovatele

pořídít si takovéto zařízení, které bude daná kritéria splňovat. Orgán ochrany ovzduší nemůže preferovat jeden typ zařízení, případně ani výrobce. Volba, jak bude požadované údaje měřit a zapisovat, je tak výhradně v kompetenci provozovatele. Jeho povinností je však v provozní evidenci požadované údaje uvádět a kontrolnímu orgánu prokázat, jak k těmto údajům dospěl. Nejedná se tak o vágní uvedení podmínky, jak odvolatel uvádí ve svém odvolání. Je nutno odvolateli připomenout, že napadené rozhodnutí je vydáno s územní působností pro celý Olomoucký kraj, a nikoliv pro jedno jediné konkrétní místo, kdy se podmínky dají specifikovat detailně s ohledem na předem stanovené umístění. Rozhodnutí je tedy v souladu s principem předběžné opatrnosti.

Ve stejném režimu je tak nutno pohlížet i na druhou námitku, která dopadá do provozního řádu, kdy odvolatel uvádí, cit.: „Provozní řád v této souvislosti ani neuvádí konkrétní doplňková opatření, které je podle žadatele zapotřebí realizovat.“. S ohledem na neznalost přesného umístění předmětného drtiče na území Olomouckého kraje je i v tomto případě nutno pohlížet na danou podmínku jako irelevantní, neboť výčet konkrétních doplňkových opatření, jak tato požaduje v provozním řádu uvést odvolatel, může být nejen značně obsáhlého charakteru, ale pro mnohá místa také zcela irelevantní. I s ohledem na tuto skutečnost je tak předmětný provozní řád koncipován a schválen. Je věcí provozovatele, aby v případě případných sporných situacích v rámci řízení před kontrolním orgánem uvedl, jaká konkrétní doplňková opatření v tom daném případě realizoval. Navíc jsou k této problematice napadeným rozhodnutím stanoveny závazné podmínky, které řeší základní meteorologické situace (sucho /viz podmínka č. 5/, vítr /viz podmínka č. 13.3./).

Kontrola plnění podmínek je tak v působnosti kontrolního orgánu, který může v souladu s § 22 zákona o ochraně ovzduší pro provoz předmětného zdroje znečišťování ovzduší stanovit opatření ke zjednání nápravy, případně provoz zastavit.

Ve vztahu k požadavku odvolatele na uvedení doplňkových opatření stanovených v podmínce č. 13.3. napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že uvedení jednoho příkladového opatření považuje za dostačující a není třeba daný výčet dále rozšiřovat. Tím, že se jedná o uvedení příkladu, dává se tímto provozovateli prostor použít příhodnější opatření, které bude nejlépe akceptovat umístění drtiče, a to právě s ohledem na širokou územní působnost napadeného rozhodnutí.

Ad 12.

Odvolatel předkládá domněnku, kterou staví na základě svých dosavadních zkušeností, které se ovšem váží ke zcela jinému provozu a jinému zařízení, i když principem se jedná o stejnou technologii. Nicméně je nutno vycházet ze skutečnosti, že nové zařízení by mělo naplňovat kromě zákonných podmínek i podmínky stanovené napadeným rozhodnutím, které jsou v takovém rozsahu, jež by měly vyloučit domněnku uvedenou odvolatelem. Je však nutno dát za pravdu odvolateli, že napadené rozhodnutí ve svém obsahu umožňuje i trvalý provoz drtiče na jednom jediném místě, které se tak může nacházet i na katastrálním území odvolatele, neboť je určeno k provozování po území Olomouckého kraje. Právě proto přistoupil odvolací orgán ke změně podmínky č. 1 napadeného rozhodnutí, kdy z důvodu předběžné opatrnosti, omezil činnost na každém jednom místě limitními hodnotami tak, jak je tato skutečnost popsána dále v části Ad. I. odůvodnění výrokové části tohoto rozhodnutí.

Ve vztahu ke klimatickým podmínkám odvolací orgán prakticky odkazuje na bod Ad 11., kde je řešena problematika sledování a evidence rychlosti a směru větru. Ve smyslu ostatních klimatických podmínek (např. nízké teploty, srážky apod.) odvolací orgán opětovně uvádí, že pro tyto údaje existují relevantní technická zařízení, která lze v dané oblasti aplikovat. I v tomto

případě je věcí provozovatele, aby v případě případných sporných situací v rámci řízení před kontrolním orgánem uvedl, jakým způsobem klimatické podmínky sledoval a evidoval. Navíc jím evidované údaje může kontrolní orgán objektivně posoudit u Českého hydrometeorologického ústavu.

Zde pouze odvolací orgán doplňuje, že kontrolní orgán má možnost si klimatické podmínky pro oblast konkrétní lokality nechat ověřit u Českého hydrometeorologického úřadu, který dané údaje napříč Českou republikou sleduje. Je tedy zřejmé, že pochybnost odvolatele je ve vztahu ke zjišťování a zejména ověřování těchto podmínek zcela irelevantní.

Ad 13.

Odvolatel namítá, cit.: „*V předložené dokumentaci také zcela absentují údaje o spotřebě vody jak pro skrápění, tak pro prolévání strojů a vlhčení materiálu.*“. Jak ovšem vyplývá z výrokové části napadeného rozhodnutí je v podmínce č. 3 uvedeno, cit.: „*Záznamy o spotřebě vody, případně důvodu, proč nebylo skrápění prováděno, budou součástí provozní evidence.*“, je předmětná námitka ze strany odvolatele plně nedůvodná, neboť orgán prvního stupně v podmínkách provozu otázku spotřeby vody prokazatelně řešil, když stanovil podmínku č. 3.

Ad 14.

Poslední námitku odvolatel specifikuje výhradně k provozovně nacházející se v katastru obce Suchonice. Jak z obsahu námítky vyplývá, jde o námitku, kterou odvolatel musí uplatnit v řízení, o kterém sám píše v rámci svého odvolání (tedy v rámci procesu EIA), neboť tato je prokazatelně stanovena konkrétním místem (umístěním v obci Suchonice), a to v námitce uvedené v části II. bod 5, cit.: „*Obec Suchonice v této souvislosti odkazuje i na předloženou dokumentaci ze strany provozovatele v rámci řízení EIA, které je vedené pod sp. zn. KÚOK/50197/2021/OŽPZ/7119 dále jen „příložená dokumentace“.*“. Ve vztahu k provozování drtiče, coby přemístitelného zařízení, jsou tak stanoveny jednotné (obecné) podmínky pro provoz, kdy základním kritériem jsou kapacitní údaje. Právě kapacitní údaj je údajem, který prakticky provoz předmětného drtiče na daném místě limituje natolik, že omezení pracovní doby by bylo možno považovat za omezování podnikatelského záměru. Pracovní doba je stanovena primárně z hlediska hygienických předpisů, a nikoliv na úseku ochrany ovzduší. Dále odvolací orgán považuje za nutné uvést, že pokud daný drtič přijede na konkrétní místo, je tento vázán smluvním vztahem do kdy je nutno danou zakázku zrealizovat. Omezování pracovní doby tak, jak ji navrhuje odvolatel, považuje odvolací orgán za nedůvodné. Z hlediska ochrany ovzduší je příznivější, když je jednorázový provoz předmětného zdroje kratší, než je-li uměle prodlužován např. právě omezováním pracovní doby. Navíc, jak již odvolací orgán výše uvedl, jedná se o povolení přemístitelného (mobilního) stacionárního zdroje znečišťování ovzduší, který nemá být provozován výhradně na jednom místě, v daném případě na území odvolatele. Z výše uvedeného důvodu považuje odvolací orgán danou námitku za neadekvátní.

V části IV. odvolatel uvádí, cit.:

„*1. Na základě shora uvedeného obec Suchonice závěrem shrnuje, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím správního orgánu a považuje jej za věcně nesprávné. Obec Suchonice nesouhlasí s povolením provozu mobilního drtiče Doppstadt DW-3060, neboť ačkoliv provozovatel deklaruje, že zařízení bude mobilní a pohybovat se po Olomouckém kraji, fakticky bude stále a pevně umístěno nedaleko obce Suchonice v areálu, který vlastní provozovatel. Správní orgán*

sice stanovil řadu podmínek regulující (omezující) provoz zařízení, avšak na podkladě letitých zkušeností obce Suchonice má obec za to, že tyto nebudou ze strany provozovatele dostatečně reflektovány, čímž bude životní prostředí nadále poškozováno, což bude mít neblahý vliv i na život v obci. Proto by provoz zařízení neměl být v blízkosti obce Suchonice vůbec povolen.

2. Na základě všeho shora uvedeného obec Suchonice **navrhuje, aby odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí v celém jeho rozsahu zrušil a řízení zastavil nebo věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, ve smyslu písm. b) citovaného ustanovení."**

Posouzení námitek uvedených v části IV. odvolání odvolacím orgánem:

Ad 1.

Odvolatel považuje napadené rozhodnutí za věcně nesprávné, kdy se odkazuje na námitky uvedené v části II. svého odvolání. Jak vyplývá z posouzení námitek uvedených v části II., nelze považovat napadené rozhodnutí za věcně nesprávné, a to i v kontextu dále uvedeného odůvodnění ve věci k výrokové části tohoto rozhodnutí.

Odvolatel předjímá skutečnosti, které zatím nenastaly, argumentuje nesprávnými předpoklady nebo dosavadní zkušeností s provozovatelem na svém území. K námitce uvedené v tomto bodě, cit.: „... ačkoliv provozovatel deklaruje, že zařízení bude mobilní a pohybovat se po Olomouckém kraji, fakticky bude stále a pevně umístěno nedaleko obce Suchonice v areálu, který vlastní provozovatel.", odvolací orgán uvádí, že posoudil všechny možné skutečnosti, a aby předešel možným pochybnostem ve věci „parkování“ přemístitelného drtiče a jeho případnému provozování coby přemístitelného drtiče na dané provozovně, upravil podmínky tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí a dále bude popsáno v odůvodnění k výrokové části.

Ad 2.

V této části navrhuje odvolatel napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, případně věc vrátit k novému projednání orgánu prvního stupně. Jak z vlastní výrokové části tohoto rozhodnutí vyplývá, v dané věci odvolací orgán odvolateli nevyhověl.

Vyjádření provozovatele k podanému odvolání a jeho vypořádání

O podaném odvolání informoval provozovatele orgán prvního stupně oznámením č. j.: KUOK 4486/2023 ze dne 10. 1. 2023.

Provozovatel na základně výše uvedeného oznámení zaslal orgánu prvního stupně své vyjádření pod č. j.: 2573/2019, datované v Hradci Králové dne 16. 1. 2023, které bylo orgánu prvního stupně doručeno téhož dne. V tomto vyjádření provozovatel uvádí, cit.: „**Vzhledem k dosavadnímu průběhu řízení máme za to, že obec Suchonice není účastníkem řízení a odvolání je tedy podané neoprávněnou osobou. Z toho důvodu by mělo být příslušným úřadem zamítnuto.**", kdy své vyjádření dále rozvádí, cit.:

„1. Krajský úřad v průběhu řízení s obcí Suchonice jako účastníkem nekomunikoval ani ji neuvedl v rámci rozhodnutí jako účastníka podle § 27 odst. 2 správního řádu.

2. Krajský úřad obec Suchonice pouze v průběhu řízení vyzval k vyjádření, a to s ohledem na související, resp. předcházející řízení. Nicméně ani krajský úřad ani obec Suchonice

nepožadují účastenství v řízení. Obec Suchonice ve svém vyjádření do řízení o sobě píše jako o „dotčené osobě“. Ani v podaném odvolání nespecifikuje, proč by měla být účastníkem řízení ani tak nevystupuje.

Krajský úřad výslovně v rozhodnutí uvedl: „Krajský úřad bere na vědomí skutečnosti uvedené ve vyjádření Obce Suchonice, nicméně předmětem této žádosti je povolení provozu drtiče bez uvedení konkrétní umístění tohoto zařízení, kterým je mobilní pomaloběžný drtič DOPPSTADT DW 3060. Krajský úřad po důkladném posouzení celého spisu rozhodl o povolení provozu předmětného vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší za podmínek specifikovaných ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Tyto provozní podmínky jsou stanoveny adekvátně s ohledem na již vydaná povolení provozu obdobných zařízení v rámci Olomouckého kraje.“ Krajský úřad mimo to uvedl: „Právě z důvodu předchozího správního řízení (Spis. zn.: KÚOK/39788/2022/OŽPZ7183) bylo Obci Suchonice zasláno oznámení o zahájení řízení (evidováno pod č.j.: KUOK 104642/2022) s žádostí o vyjádření. Obci Suchonice byla tedy dána možnost navrhnout relevantní podmínky provozu drtiče, které by vedly k omezování emisí vznikajících při provozování vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší.“

Obec Suchonice ve vyjádření do řízení uvedla: „Žadatel se tímto postupem dále pokouší omezit procesní práva dotčené osoby, jelikož ta v takovém případě nebude vystupovat v roli účastníka řízení, protože obec Suchonice není uvedena jako místo umístění drtiče odpadu. Žadatel se tak snaží předejít situaci, kdyby se musel vypořádat s legitimními argumenty dotčené osoby, které uvedla již dříve ve svém vyjádření k povolení totožného zařízení.“, tj. obec si je vědoma toho, že jí účastenství v řízení nesvědčí.

O neexistenci postavení účastníka řízení tedy svědčí postoj jak krajského úřadu, tak obce Suchonice samotné.

3. Výše uvedené je dáno okolnostmi, které krajský úřad v rozhodnutí komplexně a podrobně popsal. V řešeném řízení je povolovaný drtič předpokládán jako mobilní zařízení, tj. není vázán přímo ke konkrétní lokalitě. Z toho důvodu nelze účastenství rozšiřovat na kohokoliv v dotčeném kraji. Ostatně, mobilitu zařízení zohledňuje krajský úřad v uložených kontrolovatelných a sledovatelných podmínkách provozu zařízení.

Např.: 9. Umístění drtiče bude prokazatelně oznámeno místně příslušnému obecnímu úřadu, na jehož katastrálním území bude drcení prováděno a také České inspekci životního prostředí – Oblastnímu inspektorátu Olomouc (dále jen „ČIŽP“), a to v termínu min. pracovní 3 dny před umístěním zařízení v dané lokalitě. V oznámení bude uvedeno místo a předpokládaná doba umístění zdroje, množství zpracovávaného materiálu a časový rozsah prací. 13. Při umístění drtiče budou respektována a zohledněna následující kritéria: 13.1. vzdálenost od obytné zástavby popř. jiného chráněného území: V případě, že bude vzdálenost od obytné zástavby < než 100 m, budou vyjma níže uvedených opatření, učiněna další opatření pro eliminaci prašnosti např. prostor drtící linky bude ve směru k obytné zástavbě odcloněn zástěnou z textilie, atd.), 13.2. konfigurace terénu, 13.3. meteorologické aspekty: Pokud bude rychlost proudění vzduchu při provozu drtiče (v lokalitě kde bude aktuálně provozována) do 7,9 m/s a bude ve směru k obytné zástavbě, současně nebude docházet k dešťovým nebo sněhovým srážkám a zároveň bude zdroj umístěn v blízkosti obytné zástavby (ve vzdálenosti do 100 m od obytné zástavby), je třeba realizovat další doplňkové opatření (např. vzniklá prašnost může být srážena mlžením pomocí tyčového děla apod.), jinak nesmí být zdroj provozován. Pokud bude rychlost proudění vzduchu při provozu drtiče (v lokalitě kde bude aktuálně provozována) vyšší 10,8 m/s, nesmí být zdroj provozován.

14. Zdroj nesmí být provozován v případě, kdy bude v lokalitě jeho umístění překročena regulační prahová hodnota pro částice PM₁₀, a to do doby než skončí smogová situace a regulace bude odvolána.

V tomto kontextu si je provozovatel vědom toho, že zařízení může provozovat pouze za stávajících podmínek na úseku ochrany ovzduší, jakož i za podmínek na úseku jiných předpisů (stavební zákon, zákon o odpadech) včetně kapacitních limitů daných v příslušných povoleních."

V závěru pak provozovatel uvádí, cit.:

„S ohledem na výše uvedené považujeme za zřejmé, že účastenství obce Suchonice není v tomto řízení založeno.

Dovolujeme si tímto vyzvat příslušný úřad, aby dále postupoval bez zbytečného prodlení, aby mohlo dojít k nabytí právní moci vydaného rozhodnutí."

Posouzení vyjádření provozovatele odvolacím orgánem:

Provozovatel rozporuje účastenství odvolatele, a tudíž i zákonnost jím podaného odvolání. Odvolací orgán tak považuje za nezbytné upozornit provozovatele na § 27 odst. 2 správního řádu, na jehož základě jsou účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Jak vyplývá ze spisu i z výše uvedeného vyjádření odvolatele, byl odvolateli orgánem prvního stupně zaslán dokument „Oznámení o zahájení řízení a žádost o vyjádření“ pod č. j.: KUOK 104642/2022 datovaný dne 11. 10. 2022 s odůvodněním předběžné opatrnosti. Lze tak tento krok chápat jako vyspecifikování účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu. Pro jeho účastenství také svědčí skutečnost, která vyplývá přímo ze žádosti provozovatele, kde je uvedeno, že předmětný drtič má být umístěn (pravděpodobně jen „parkován“) na provozovně Suchonice 25, parc. č. [REDAKCE]

Důvod předběžné opatrnosti tak byl ze strany orgánu prvního stupně zcela objektivní. Navíc, jak z vlastní žádosti provozovatele vyplývá, sám provozovatel uvedl možné využívání území v územní působnosti obce Suchonice, tedy jde tak o účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, aniž by tuto osobu takto orgán prvního stupně označil, neboť tato reagovala na výše uvedené oznámení a zaslala své vyjádření ve věci svých práv.

Jak z materiálního pojetí účastenství vyplývá, je účastníkem řízení každá osoba, která může být rozhodnutím přímo dotčena na svých právech nebo povinnostech, a to bez ohledu na to, zda s ní správní orgán jako s účastníkem jedná či nikoli. V tomto případě s ní orgán prvního stupně jednal tím, že ji jako možného účastníka řízení o vedeném řízení informoval a dal jí dostatečný prostor pro její vyjádření. Tímto je naplněno materiální pojetí účastenství, a proto se pro účely řízení u orgánu prvního stupně i u odvolacího orgánu bere obec jako účastník řízení.

Skutečnosti, že provozovatelem některé výše uvedené citace mohou vyznívat jako zřejmé argumenty k popření účastenství odvolatele, ještě nezavdávají důvod k odmítnutí účastenství odvolatele. Obzvláště, pokud z jeho vyjádření či následného odvolání vyplývá možnost, že napadeným rozhodnutím mohou být přímo dotčena jeho práva. I když z napadaného rozhodnutí není umístění v obci Suchonice zřejmé, z žádosti podané provozovatelem tato skutečnost prokazatelně vyplývá.

K textu uvedenému v bodu 3. vyjádření provozovatele, cit.: „V řešeném řízení je povolovaný drtič předpokládán jako mobilní zařízení, tj. není vázán přímo ke konkrétní lokalitě. Z toho důvodu nelze účastenství rozšiřovat na kohokoliv v dotčeném kraji.“, odvolací orgán uvádí, že jak vyplývá z § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, jsou účastníky řízení v tomto případě žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu. Tedy podle tohoto ustanovení je účastníkem řízení sám

provozovatel coby žadatel. Nicméně ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu umožňuje účastenství i dalších osob, tedy takových, které nespádají pod § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu. Je proto zcela zřejmé, že orgán prvního stupně za účelem rychlosti v souladu s principem předběžné opatrnosti oslovil jediného možného účastníka řízení, který z žádosti provozovatele vyplynul, když sám provozovatel v žádosti uvedl umístění drtiče na území odvolatele. Tedy minimálně k umístění (pravděpodobně „parkování“) drtiče je Obec Suchonice účastníkem řízení v souladu s § 27 odst. 2 správního řádu. I samotné parkování drtiče na provozovně v Suchonicích tím, že se jedná o přemístitelné zařízení, musí být z dané provozovny odváženo či do ní dováženo, tedy pro danou obec je zřejmý vliv z dopravy daného drtiče. Navíc, jak z napadeného rozhodnutí vyplývá, není tímto rozhodnutím příslušné umístění vyjmuto z možných míst provozování, tudíž na základě napadeného rozhodnutí by mohl provozovatel drtič v daném území provozovat.

Provozovatel ve svém vyjádření dále uvádí, cit.: „V tomto kontextu si je provozovatel vědom toho, že zařízení může provozovat pouze za stávajících podmínek na úseku ochrany ovzduší, jakož i za podmínek na úseku jiných předpisů (stavební zákon, zákon o odpadech) včetně kapacitních limitů daných v příslušných povoleních.“. Toto prohlášení tak dokazuje, že provozovatel si je vědom svých zákonných povinností i mimo působnost zákona o ochraně ovzduší, proto tuto argumentaci odvolací orgán použije dále v rámci odůvodnění výrokové části tohoto rozhodnutí.

K samému závěru vyjádření provozovatele tak odvolací orgán uvádí, že Obec Suchonice je v rámci napadeného rozhodnutí účastníkem řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, a proto se odvolací orgán náležitě zabýval jejími námitkami. Tím, že provozovatel „vzbudil“ pochybnost o tom, že obec je/není účastníkem, je povinností správního orgánu postupovat tak, že jej za účastníka řízení považuje, pokud a dokud není prokázán opak. A ten provozovatel neprokázal.

Odůvodnění výrokové části rozhodnutí:

Ad I.

Touto výrokovou částí odvolací orgán doplnil obecnou charakteristiku vyjmenovaného stacionárního zdroje, kdy doplnil kapacitní omezení pro každou jednotlivou provozovnu v územní působnosti Olomouckého kraje, neboť tak, jak byla napadeným rozhodnutím kapacitní charakteristika nastavena by mohlo docházet k obcházení zákonných povinností, které provozovateli vyplývají z legislativy na úseku ochrany životního prostředí. Provozovatel s takto vydaným povolením, by totiž mohl uvádět, že se jedná o přemístitelný stacionární zdroj, kdy by provozoval předmětný drtič do maximální roční kapacity na jednom jediném místě. Vzhledem k tomu, že **předmětný drtič je vždy stacionární zdroj znečišťování ovzduší** bez ohledu na umístění, je zřejmé, že **každým oznámením o jeho umístění je tento přemístitelný stacionární zdroj po určitou dobu v konkrétní lokalitě umístěn a provozován**, a tudíž v rámci svého umístění musí plnit všechny povinnosti, které mu na úseku ochrany životního prostředí vyplývají z příslušné legislativy, včetně závazných podmínek pro provoz. **Stacionární zdroj znečišťování ovzduší je sice možno přemístit, ale ke znečišťování dochází na konkrétním místě, a zdroj tak má stacionární charakter. Ke znečišťování nedochází primárně vlivem přesouvání (dopravou) zdroje znečišťování ovzduší.** Definice stacionárního zdroje v § 2 písm. e) zákona o ochraně ovzduší jasně říká, že činnost nebo technická jednotka musí mít stacionární charakter, z čehož vyplývá, že se nesmí během svého běžného provozu přemísťovat z místa na místo. Z charakteru provozu všech přenosných drtiček, recyklačních linek apod. vyplývá, že při svém běžném provozu stojí na místě a jsou provozovány v konkrétní lokalitě. V tomto směru dává odvolací orgán za pravdu odvolateli a jeho námitkám

uvedeným pod č. 2.-7. v jeho odvolání, který má na základě dlouhodobých zkušeností s provozovatelem poznatek, že tento své povinnosti na úseku ochrany životního prostředí řádně neplní. V tomto směru tak odvolací orgán odkazuje na tvrzení provozovatele, které uvedl ve svém vyjádření ve vztahu k odvolání proti napadenému rozhodnutí, kde uvádí, cit.: „V tomto kontextu si je provozovatel vědom toho, že zařízení může provozovat pouze za stávajících podmínek na úseku ochrany ovzduší, jakož i za podmínek na úseku jiných předpisů (stavební zákon, zákon o odpadech) včetně kapacitních limitů daných v příslušných povoleních.“. Pokud tedy provozovatel tvrdí, že si je vědom, že může zařízení provozovat za podmínek nejen na úseku ochrany ovzduší, je nutno mu připomenout i podmínky vyplývající ze zákona o posuzování vlivů na ŽP. A právě ve vztahu k tomuto zákonu, byla upravena podmínka č. 1. napadeného rozhodnutí, kdy doplněné limitní údaje provozovatele odkazují na povinnost vyplývající právě ze zákona o posuzování vlivů na ŽP, kde jsou tyto limitní údaje stanoveny v příloze č. 1 v bodech 55 a 56. Bod 55 v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP má stanovený kapacitní limit od 250 t/rok pro zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných opadů a bod 56 v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP má stanovený kapacitní limit od 2 500 t/rok pro zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních opadů, kdy se od těchto limitních údajů odvíjí zákonná povinnost provést zjišťovací řízení podle § 7 zákona o posuzování vlivů na ŽP. Ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona č. 114/1992 Sb. se povinnost provedení zjišťovacího řízení vztahuje již na záměry o kapacitě 25 % hodnot uvedených v předchozí větě, resp. bez ohledu na kapacitu zařízení v případě, že záměr (zařízení) podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona č. 114/1992 Sb. může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Odvolací orgán je toho názoru, že tyto limitní hodnoty, resp. podmínky, je nutno chápat v tom smyslu, že nemohou být bez aplikace zákona o posuzování vlivů na ŽP překročeny, resp. naplněny, i u takových zařízení, která jsou přemístitelná a která budou na konkrétním místě působit v řádu hodin, nejvýše pak dní. Závěr zjišťovacího řízení, příp. závazné stanovisko EIA, je poté podkladem v povolujících řízeních, kterým je mimo jiné i povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že provozovatel na žádném z lokálních umístění, kde bude daný zdroj provozován, nesmí překročit žádný ze stanovených kapacitních údajů, resp. nesmí dojít k naplnění uvedených podmínek, aniž by bylo při tomto překročení nutno následně provést zjišťovací řízení (příp. následně tzv. proces EIA, pokud je výsledkem zjišťovacího řízení odůvodněný písemný závěr ve smyslu § 7 odst. 5) podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, a teprve na základě v něm učiněných závěrů by mohlo být vydáno povolení provozu podle § 11 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší, kde bude umístění drtiče jednoznačně specifikováno. Jinými slovy, pokud provozovatel hodlá na jednom místě uvedené kapacitní podmínky (dosažení či překročení limitu 250 t/rok u materiálu klasifikovaného jako odpad nebezpečný, resp. limitu 2 500 t/rok u materiálu klasifikovaného jako odpad ostatní) dosáhnout či překročit [byť by toto dosažení či překročení limitu 250 t/rok u materiálu klasifikovaného jako odpad nebezpečný s ohledem na max. denní kapacitu (600 t) zařízení nastalo/mohlo nastat při provozu zařízení na jednom místě pouze jeden den], nejedná se již o zařízení, které je specifikováno v napadeném rozhodnutí, ale o nové stacionární zařízení, pro které musí jeho provozovatel před jeho uvedením do provozu získat povolení podle § 11 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší, přičemž před jeho vydáním musí splnit rovněž podmínky vyplývající pro taková zařízení ze zákona o posuzování vlivů na ŽP. Stejně je třeba postupovat i v případě naplnění podmínek podlimitního záměru podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o posuzování vlivů na ŽP (limitní hodnoty sníženy na 25 %, tj. 62,5 t/rok, resp. 625 t/rok), a rovněž v případě naplnění podmínky podle § 3 písm. a) bodu 2. zákona o posuzování vlivů na ŽP. Nicméně to nevylučuje tu skutečnost, že pro danou lokalitu může být zjišťovací řízení vedeno s jiným žadatelem, kdy v rámci

posuzovaného záměru musí být drcení prokazatelně řešeno v kontextu celého tohoto záměru a provozovatel předmětného drtiče na této lokalitě na základě smluvního vztahu „pouze“ realizuje drcení potřebného materiálu, což by měl provozovatel v případě kontroly být schopen vždy doložit.

Podmínky provozu stanovené napadeným rozhodnutím jsou tak stanoveny pouze do limitní kapacity a další podmínky tak, jak jsou nastaveny zákonem o posuzování vlivů na ŽP. Vzhledem k tomu, že v daném případě je zřejmá pochybnost o uplatňování zákonných povinností provozovatelem, které v konečném důsledku dopadají do povolovacího procesu, přistoupil odvolací orgán k doplnění uvedených limitů a podmínek do napadeného rozhodnutí.

Takto nastavená podmínka (podmínky) provozovateli povede k dodržování zákonných povinností vyplývajících mu jak ze zákona o ochraně ovzduší, tak i za zákona o posuzování vlivů na ŽP, které v konečném důsledku spolu souvisí. Toto dodržování tak zabráni možným pochybnostem, že by přemístitelný stacionární zdroj byl ve svém konečném důsledku provozován převážně jako stacionární zdroj znečišťování ovzduší s působností na jedné či několika lokalitách, kde by docházelo k překračování kapacitních údajů stanovených zákonem o posuzování vlivů na ŽP, a tedy bez povolení provozu pro lokalitu, které by mělo být vydané jako návazné povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší.

Nově nastavená podmínka tak předchází možnosti, že by předmětný drtič byl provozovatelem dlouhodobě provozován na provozovně v obci Suchonice, kdy by mohlo docházet k překračování limitních kapacit stanovených zákonem o posuzování vlivů na ŽP s argumentací, že se jedná o přemístitelný stacionární zdroj.

Ve vztahu k zákonu o posuzování vlivů na ŽP odvolací orgán dále sděluje, že posuzování vlivů na životní prostředí je důležitou součástí environmentálního práva a politiky a jedním z nejvýznamnějších nástrojů realizujících v oblasti ochrany životního prostředí princip (zásadu) prevence. Z hlediska postavení v systému ochrany životního prostředí patří posuzování vlivů na životní prostředí mezi nástroje horizontální (průřezové, nadsložkové), které sledují ochranu životního prostředí jako celku, včetně interakcí mezi jeho jednotlivými složkami (voda, půda, ovzduší apod.). Jak tedy z tohoto pojetí vyplývá, je zřejmé, že posuzování vlivů na ŽP předchází povolování podle složkových zákonů, přičemž smyslem této časové návaznosti je promítnutí výsledků z posuzování vlivů na ŽP do povolujících rozhodnutí (viz účel posuzování vlivů na ŽP definovaný v § 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP). Zákon o posuzování vlivů na ŽP rozlišuje posuzování strategické (známé pod zkratkou SEA) a projektové (známé pod zkratkou EIA).

Orgán prvního stupně se na str. 16 napadeného rozhodnutí ve vztahu k Ad IV. odkazuje na § 3 písm. c) zákona o posuzování vlivů na ŽP, kdy uvádí, cit.: *„Jelikož předmětné řízení je vedeno ve věci povolení provozu mobilního (přemístitelného) zařízení bez konkrétního umístění, posouzení dle zákona EIA se nevyžaduje (posouzení vlivu záměru se vztahují k určitému území – viz ust. § 3 odst. c) zákona EIA).“*. S tím lze zcela souhlasit. U daného zařízení dochází k naplnění dikce bodů 55 a 56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP, a tím dochází k naplnění definice záměru dle § 3 písm. a) tohoto zákona. S ohledem na charakter provozu zařízení (mobilní, resp. přemístitelné zařízení bez specifikace konkrétního umístění) je však nezbytné vzít v úvahu i další ustanovení zákona o posuzování vlivů na ŽP, a to především § 1 odst. 2 zákona o posuzování vlivů na ŽP, § 3 písm. c) zákona o posuzování vlivů na ŽP a část C přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP. Podle § 1 odst. 2 zákona o posuzování vlivů na ŽP podléhají posuzování vlivů takové záměry, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí. Posoudit, zda provedení záměru závažně ovlivní životní prostředí, je možné pouze tehdy, je-li znám stav životního prostředí, které může být ovlivněno. To je v zákoně upraveno v ustanovení § 3 písm. c) zákona o posuzování vlivů na ŽP ve spojení s částí C přílohy

č. 6 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP, z nichž vyplývá nezbytnost vymezení tzv. dotčeného území a popis stavu tohoto dotčeného území. Není-li možné dotčené území vymezit, není ani možné provést posouzení vlivů záměru, jelikož není známo, na co tyto vlivy budou působit. Na mobilní zařízení k využívání odpadů, u nichž není možné vymezit dotčené území, se tak podle názoru odvolacího orgánu působnost zákon o posuzování vlivů na ŽP nevztahuje. Právě ve vztahu k drtičkám a k nim vypracovaným rozptylovým studiím je zřejmé, že v případě těchto činností ukazují rozptylové studie na značný lokální vliv, který je v max. jednotkách, případně desítkách, kilometrů od místa činnosti. Z tohoto zjištění je tedy zřejmé, že území kraje nelze považovat za dotčené území. Proto i odvolací orgán akceptuje úvahu orgánu prvního stupně, že v daném případě je (byla) realizace zjišťovacího řízení nerealizovatelná, neboť v případě umístění pro vlastní provoz drtiče jeho jednotlivá umístění nejsou předem známa a rozmanitost krajinného reliéfu s odkazem na výše uvedené tak neumožňuje provoz zařízení posoudit z hlediska vlivů na ŽP ani nastavit podmínky pro vlastní provoz ve vztahu k území, kde bude záměr umístěn.

Záměrem jsou podle § 3 písm. a) bodu 1 zákona o posuzování vlivů na ŽP **stavby, zařízení, činnosti a technologie** uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a dále v bodu 2 stavby, zařízení, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona č. 114/1992 Sb. mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. **Činnosti prováděné předmětným drtičem lze v případě, že zpracovávaným materiálem bude odpad, zařadit v rámci přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP pod body 55 a 56** tak, jak je jejich aplikace uvedena výše v tomto odůvodnění.

Na druhou stranu je nutno v této věci upozornit odvolatele ve vztahu k námitce uvedené v části II. pod bodem 7 jeho odvolání, že obecná formulace regulativu v územním plánu obce neznámá, že posuzování vlivu na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů musí být vedeno vždy. To, kdy je posuzování vlivu na životní prostředí realizováno, je konkrétně stanoveno tímto zákonem. V řízeních, kde posuzování podle tohoto zákona není povinné, se posuzuje životní prostředí výhradně v dikci daného povolení, tedy podle příslušného složkového zákona tak, jak jsou tyto kompetence v jednotlivých složkových zákonech stanoveny, proto i orgán prvního stupně správně postupoval ve vztahu k napadenému rozhodnutí výhradně podle zákona o ochraně ovzduší. I odvolatel tak musí akceptovat realizaci svého regulativu, která je v souladu s právními předpisy, a nemůže si vynucovat jeho aplikaci podle svého uvážení.

Právě tím, že odvolací orgán doplnil kapacitní limity pro provozování drtiče na jednotlivých lokalitách, vyhověl tak námitkám odvolatele ve vztahu k pochybnosti trvalého umístění, případně trvalého provozování zařízení na území obce Suchonice.

Ve věci „parkování“ předmětného drtiče je pak nutno uvést, že dopad této činnosti na odvolatele je nulový, neboť v případě parkování nebude předmětný drtič provozován a nebude tedy zdrojem emisí, není jej tedy v dané době možno považovat za stacionární zdroj a nedopadají tak na něj v tomto případě ani případné regulace ze strany zákona o ochraně ovzduší. V případě jeho převozu na jiné lokality je vliv této činnosti minimální, neboť se jedná o odvoz, případný dovoz, který nemusí být realizovaný denně. Převoz, resp. pohyb technické jednotky po pozemních komunikacích, není provozem stacionárního zdroje ani činností, která by sama o sobě naplňovala definiční znaky stacionárního zdroje dle § 2 písm. e) zákona o ochraně ovzduší. Pro tuto činnost proto není vyžadováno povolení provozu a neexistuje ani žádný provozovatel stacionárního zdroje ve smyslu § 2 písm. h) zákona o ochraně ovzduší, který by mohl být vázán podmínkami. I v případě denního dovozu a odvozu se pak minimální vliv, který lze charakterizovat jako běžný denní silniční provoz jediného vozidla, tedy bez prokazatelného vlivu na kvalitu ovzduší, navíc když existuje možnost, že daný odvod či dovoz zařízení nebude veden přes danou obec z důvodu,

že k předmětnému parkování dochází na okraji obce. Zatížení dovozu či odvozu drtiče je mnohem menší než například běžný pojezd zemědělské techniky v okolí obce. V tomto směru tak námitku uvedenou v části II. pod bodem 6 odvolání považuje odvolací orgán za irelevantní.

Ve vztahu k výše uvedenému tak odvolací orgán změnil podmínku č. 1 napadeného rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Ad II.

Ve vztahu ke změně podmínky č. 1 změnil odvolací orgán i podmínku č. 2, neboť právě na základě rozšíření kapacitních údajů pro jednotlivá umístění umožní tyto evidenční údaje v provozní evidenci kontrolu plnění podmínky č. 1 jak pro kontrolní orgán, tak i pro samotného provozovatele. Stanovení uváděných veličin bylo doplněno na základě skutečnosti, že v případě zpracovávání dřeva (v odpadovém režimu) je limitní údaj podle zákona o posuzování vlivů na ŽP stanoven v tunách (t), kdežto zákon o ochraně ovzduší má v případě kódu 7.7. kapacitní údaj vedený v metrech krychlových (m³). S ohledem na skutečnost, že hustota dřevní hmoty je rozdílná podle tvrdosti dřeva, kde rozdíl v hmotnosti může být v řádu tun, je uvádění množství v těchto jednotkách souběžně nezbytné.

Ad III.

Ve vztahu ke změně podmínky č. 1 změnil odvolací orgán i podmínku č. 9, neboť právě na základě rozšíření kapacitních údajů pro jednotlivá umístění umožní tyto evidenční údaje v provozní evidenci kontrolu plnění podmínky č. 1 jak pro kontrolní orgán, tak i pro samotného provozovatele.

Jak totiž ze spisové dokumentace vyplývá, provozovatel dne 11. 1. 2023 zaslal orgánu prvního stupně oznámení o umístění mobilního zařízení v územním obvodu Olomouckého kraje, kdy k jeho umístění má dojít na parc. č. [REDAKCE], kdy drceným materiálem má být dřevo bez uvedení, zda se jedná o dřevo kontaminované či nikoliv, a to o celkovém množství cca 400 t. V případě lehkého dřeva, při hustotě 540 kg/m³, by se tak jednalo o cca 755 m³ dřeva. V případě tvrdého dřeva, při minimální hustotě 740 kg/m³, by se pak jednalo o cca 541 m³ dřeva. Ve vztahu k limitům podle zákona o posuzování vlivů na ŽP je zřejmé, že pokud by se jednalo o dřevo kontaminované, tak již tato samotná realizace by měla podléhat provedení zjišťovacího řízení, kde pro bod č. 55 přílohy č. 1 je limitní údaj 250 t/rok. Navíc, jak z vlastního oznámení vyplývá, je záměrem provozovatele provozovat předmětný drtič i na území obce Suchonice, tedy i tato skutečnost tak podporuje odvolatele coby účastníka řízení.

Ve vztahu k maximální denní kapacitě, která je stanovena na 600 t, je taktéž nutno poukázat, že v případě dřevní hmoty kontaminované (tj. klasifikované jako odpad nebezpečný podle zákona o odpadech) by maximální denní kapacita po přepočtu podle možných hustot dřevní hmoty byla v minimální ve výši cca 1 132 m³ za den, a to v případě lehkého dřeva. Denní maximální kapacita tak sama o sobě, v případě dřevní hmoty kontaminované, překračuje limit stanovený zákonem o posuzování vlivů na ŽP pro zařízení uvedené pod bodem 55 v příloze č. 1 tohoto zákona. Jen pro doplnění, v případě těžkého dřeva by dosahovala denní kapacita cca 811 m³.

Prakticky již sama oznamovací povinnost stanovená provozovateli v napadeném rozhodnutí může dokazovat nezbytnost, že pro daný záměr musí být vedeno řízení podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, a tudíž by i pro daný záměr mělo být v rámci návazného řízení vydáno samostatné povolení provozu, které bude vázáno výhradně k danému záměru (tj. k záměru,

jehož kapacita v konkrétním umístění bude dosahovat nebo přesahovat některou z limitních hodnot uvedených v bodech 55 a 56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP).

Důvodem pro úpravu předmětných podmínek provozu je zejména narovnání podmínek, kdy provozovatelé, kteří realizují (hodlají realizovat) svůj podnikatelský záměr na místě k tomu určeném s daným zařízením a tuto skutečnost také deklarují (tzn. provoz „stacionárního“ zařízení, byť se věcně může jednat o zařízení přemístitelné), mají v rámci své činnosti povinnost posouzení vlivů na ŽP, zatímco v případě přemístitelných (mobilních) zařízeních stejného typu tato zařízení posouzení vlivů na ŽP nevyžadují (ani v případě, že jsou následně po získání povolení provozována dlouhodobě na jednom místě, tedy jako „stacionární“ zařízení, stejně jako v prvním uvedeném případě), a přitom jsou povolována na stejné kapacitní údaje jako zařízení dlouhodobě umístěné na konkrétní provozovně, coby stacionární zdroj znečišťování ovzduší. Případné posouzení vlivů na ŽP by pak vždy mělo být předmětem činnosti v dané konkrétní lokalitě a provozovně (např. sběrný dvůr, kamenolom apod.), včetně všech obslužných činností i pravidelného provozu mobilní drtící linky o určité kapacitě. Proto odvolací orgán přistoupil k narovnání podmínek a pro přemístitelný, a přitom stále stacionární zdroj znečišťování ovzduší, stanovil limitní podmínku vycházející ze zákona o posuzování vlivů na ŽP, která je založena na deklarovaném předpokladu provozovatele, že pro činnost se nevyžaduje zjišťovací řízení.

Po prostudování celého spisu a všech podkladových materiálů ministerstvo rozhodlo ve věci v co nejkratším možném termínu tak, jak požadoval provozovatel ve svém vyjádření k podanému odvolání.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí.

P o u č e n í

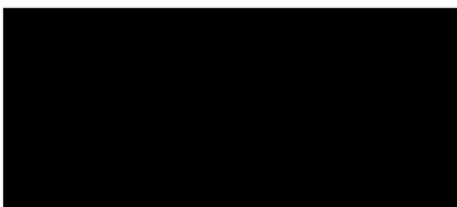
Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Radek Pallós
ředitel odboru výkonu státní správy VIII
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží do vlastních rukou:

Stejnopis po nabytí právní moci obdrží na vědomí:

Ministerstvo životního prostředí

Odbor ochrany ovzduší 710
Ing. Lukáš Vozka
Vršovická 1442/65
100 10 Praha 10 – Vršovice

Ministerstvo životního prostředí

Odbor ochrany ovzduší 820
Mgr. Matěj Mrlina
Vršovická 1442/65
100 10 Praha 10 – Vršovice

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor životního prostředí a zemědělství
Jeremenkova 1191/40a
779 00 Olomouc

Česká inspekce životního prostředí

Oblastní inspektorát Olomouc
Tovární 1059/41
772 11 Olomouc

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument byl opatřen elektronickou pečeti založenou na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost elektronické pečeti byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Elektronická pečeť byla shledána platnou, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 20.06.2023 13:39:43. Údaje o elektronické pečetě: číslo kvalifikovaného certifikátu 00B77D64, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru I.CA Qualified 2 CA/RSA 02/2016, První certifikační autorita, a.s. pro označující subjekt Elektronická podatelna MŽP, Ministerstvo životního prostředí.

Elektronická pečeť byla označena časovým razítkem, založeným na certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru. Platnost časového razítka byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Elektronické časové razítko bylo shledáno platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných certifikátů k datu 20.06.2023 6:33:56. Údaje o časovém razítku: datum a čas 07.06.2023 7:14:04, číslo časového razítka 27B3992E, časové razítko bylo vydáno kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru ACAeID3 - Root Certificate, eIdentity a.s..

Vstupující dokument byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 20.06.2023 13:39:43. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 00B8B9A5, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru I.CA Qualified 2 CA/RSA 02/2016, První certifikační autorita, a.s. pro podepisující osobu Zdeňka Dosedělová, Ministerstvo životního prostředí.

Elektronický podpis byl označen časovým razítkem, založeným na certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru. Platnost časového razítka byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Elektronické časové razítko bylo shledáno platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných certifikátů k datu 20.06.2023 6:33:56. Údaje o časovém razítku: datum a čas 07.06.2023 7:14:19, číslo časového razítka 27B3992E, časové razítko bylo vydáno kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru ACAeID3 - Root Certificate, eIdentity a.s..

Vstupující dokument byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 20.06.2023 13:39:20. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 00B96FFE, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru I.CA EU Qualified CA2/RSA 06/2022, První certifikační autorita, a.s. pro podepisující osobu Ing. Radek Pallós, Ministerstvo životního prostředí.

Elektronický podpis byl označen časovým razítkem, založeným na certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru. Platnost časového razítka byla ověřena dne 20.06.2023 13:39:45.

Elektronické časové razítko bylo shledáno platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných certifikátů k datu 20.06.2023 6:33:56. Údaje o časovém razítku: datum a čas 01.06.2023 9:03:07, číslo časového razítka 27B3992E, časové razítko bylo vydáno kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru ACAeID3 - Root Certificate, eIdentity a.s..

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: 4789B6FC511201F82ECB1BD00834A560CBA5E4E17D666BB98F875B1D3135EC43

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Olomoucký kraj, Jeremenkova 40a , 77900 Olomouc, posta@olkraj.cz

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

20.6.2023

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Vaďurová Andrea